

[Начало](#) > ... > [Парични Искове](#) > [Несъстоятелност/фалит](#) > Luxembourg

Несъстоятелност/фалит

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Срещу кого може да се образува производство по несъстоятелност?

Във Великото херцогство Люксембург съществуват няколко вида производства по несъстоятелност.

Две от тях се прилагат по отношение на търговци (физически и юридически лица):

1. Производствата по обявяване в несъстоятелност, които се уреждат от Търговския кодекс (*Code de Commerce*), се използват за ликвидация на активите на търговец, който е изпаднал в неплатежоспособност и загубил своята кредитоспособност.
2. Производството по съдебно оздравяване е механизъм, позволяващ на дружество в затруднено финансово положение да се самооздрави, за да не изпадне в несъстоятелност. Целта му е да се запази непрекъснатостта на всички или на част от активите или дейностите на дружеството под контрола на съда.

Образуването на производство по съдебно оздравяване може да има за цел:

- да се осигури гратисен период, за да може да се сключи споразумение за доброволно уреждане на спора;
- да се получи съгласието на кредиторите по плана за оздравяване;
- да се разреши прехвърлянето на всички или на част от активите или дейностите на една или повече трети страни чрез съдебно разпореждане.

В процедурата по съдебно оздравяване могат да участват:

- юридически лица със стопанска цел;
- дружества с нестопанска цел;
- физически лица, извършващи търговска дейност; както и
- занаятчии.

Накрая, съществуват процедури по несъстоятелност, предназначени специално за нотариуси, кредитни институции, застрахователни дружества и предприятия за колективно инвестиране (те няма да бъдат описани в настоящата информационна страница, тъй като са специфични за съответната професионална категория или стопански сектор).

2 Какви са условията за образуване на производство по несъстоятелност?

1. Обявяване в несъстоятелност

Производствата по обявяване в несъстоятелност се образуват от длъжника, който подава молба за обявяване в несъстоятелност, от един или повече кредитори, които подават молба за обявяване на длъжника в несъстоятелност, или от съд.

Търговците трябва да подадат молба за обявяване в несъстоятелност в секретариата на окръжния съд (*tribunal d'arrondissement*), който се произнася по търговски дела в района на местоживееене или седалището на търговеца. Молбата трябва да бъде подадена в едномесечен срок от датата, на която са изпълнени условията за обявяване в несъстоятелност.

Когато един или повече кредитори на длъжника вземат решение да подадат молба за обявяване на търговеца в несъстоятелност, те трябва да се обърнат към съдебен изпълнител (*huissier de justice*), който издава разпореждане, съгласно което търговецът трябва да се яви в осемдневен срок (разпореждане с фиксирана дата) пред окръжния съд, който се произнася по търговски дела, за да бъде взето решение по същество по молбата за обявяване в несъстоятелност.

Производство по обявяване в несъстоятелност може да бъде образувано и от съда въз основа на информацията, с която разполага. В този случай съдът трябва да призове посредством секретариата на съда лицето, изпаднало в неплатежоспособност, за да може то да обясни своето положение пред съдебния състав.

Преди да обяви търговеца в несъстоятелност, окръжният съд, който се произнася по търговски дела, трябва да провери дали въпросното лице или дружество отговаря на следните три условия:

- Статут на търговец: физическо лице, което в рамките на обичайната си професия (основна или допълнителна) извършва дейности, описани като търговски в законодателството (например действията, посочени в член 2 от Търговския кодекс), или юридическо лице, учредено в една от формите, предвидени в изменения Закон от 10 август 1915 г. относно търговските дружества (*loi modifiée du 10 août 1915 concernant les sociétés commerciales*) (например публично акционерно дружество (*société anonyme*), частно акционерно дружество (*société à responsabilité limitée*), кооператив (*société coopérative*) и др.) ;
- Преустановяване на плащанията: това означава, че не са платени безспорни дължими задължения (например заплати, социалноосигурителни вноски и др.), като не е достатъчно да не са платени срочни или условни вземания и естествени задължения; както и
- Загуба на кредитоспособност: търговецът вече не може да получи заем от банки, доставчици или кредитори.

Въпреки че отказът или невъзможността да се погаси единично задължение (независимо от сумата), което е безспорно и дължимо, по принцип са достатъчни, за да се установи, че е налице преустановяване на плащанията, обикновените затруднения във връзка с паричния поток не предполагат обявяване в несъстоятелност, при условие че търговецът може да получи необходимия заем, за да продължи да търгува и да изпълнява поетите ангажменти.

2. Съдебно оздравяване

Производство по съдебно оздравяване се образува, когато длъжникът подаде молба до окръжния търговски съд. Следователно тези производства са доброволни. При все това съдебно оздравяване чрез прехвърляне може да бъде наложено на длъжника с разпорежба на съда по искане на държавния обвинител (*procureur de l'État*), по молба на кредитор или на всяко лице, имащо интерес да придобие цялото или част от дружеството.

Условията за образуване на производство по съдебно оздравяване са, както следва:

- Статут на търговец или занаятчия: В производството по съдебно оздравяване могат да участват търговци, занаятчии и търговски дружества.
- Опасност дружеството да не може да остане действащо предприятие или финансово затруднение: Дружеството трябва да е в затруднено финансово положение, което може да доведе до спиране на плащанията. Финансовото затруднение трябва да е достатъчно сериозно, за да оправдае намесата на съда, но дружеството трябва все още да има възможност да се възстанови.
- Несъстоятелност: Изпадането в несъстоятелност не е пречка за образуването или продължаването на съдебно оздравяване. Дружество в несъстоятелност може да обмисли реструктуриране и така да избегне пълна ликвидация.
- Предишна процедура по оздравяване: Ако през последните три години длъжникът вече се е възползвал от съдебно оздравяване, нова процедура е възможна само ако целта ѝ е прехвърляне

на всички или на част от активите или дейностите на дружеството чрез съдебно разпореждане.

3. Свръхзадължнялост

Свръхзадължнялостта на физически лица се описва като ситуация, при която длъжникът с местожителство във Великото херцогство Люксембург очевидно не е в състояние да погаси всички свои непрофесионални задължения, чийто падеж е настъпил или настъпва, и да изпълни поетите ангажменти за солидарно гарантиране или изплащане на дълга на едноличен търговец или дружество, при условие че това лице юридически или фактически не е директор на дружеството.

Колективните производства за уреждане на задължения включват три етапа:

- уреждане на задълженията по взаимно съгласие, което се провежда пред комисията по медиация при свръхзадължнялост (*Commission de médiation en matière de surendettement*);
- оздравяване под наблюдението на съда, което се провежда пред мировия съдия (*juge de paix*) по местожителство на свръхзадължнялото лице;
- персонално уреждане на задълженията, известен и като „неплатежоспособност на физическо лице“ (*faillite civile*), което се провежда пред мировия съдия по местожителство на свръхзадължнялото лице.

Следва да се отбележи, че етапът на персонално уреждане на задълженията, който е подчинен на другите два етапа от колективното производство за уреждане на задължения, може да бъде задействан само когато свръхзадължнялото лице се намира в безвъзвратно влошено положение, т.е. положение, при което длъжникът не може да изпълни:

- мерките на плана за уреждане на задълженията по взаимно съгласие; или
- мерките, предложени от комисията по медиация като част от уреждането на задълженията по взаимно съгласие; както и
- мерките, определени в производството по оздравяване под наблюдението на съда.

Освен това следва да се отбележи, че молбите за производството за уреждане на задълженията по взаимно съгласие трябва да бъдат изпратени до председателя на комисията по медиация.

Формулярът за молба за производството за уреждане на задълженията по взаимно съгласие може да бъде изтеглен от уебсайта <https://justice.public.lu/fr.html> на следния адрес:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

Освен това кредиторите на свръхзадължнялото лице трябва да предявят своите вземания в службата за информация и съвети при свръхзадължнялост (*Service d'information et de conseil en matière de surendettement*). **Формулярът** за предявяване на вземания може да бъде изтеглен от уебсайта www.justice.public.lu на следния адрес:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

3 Кои активи се включват в масата на несъстоятелността? Как се третираат активите, които са придобити, или които се прехвърлят на длъжника след образуването на производството по несъстоятелност?

1. Обявяване в несъстоятелност

След като бъде постановено решение за образуване на производство по несъстоятелност, лицата в несъстоятелност автоматично се лишават от правото да управляват своите активи дори тези, които могат да им се прехвърлят обратно след постановяването на решението за образуване на производство по несъстоятелност.

Лишаването от право обхваща всички движими и недвижими активи на лицето в несъстоятелност. Този механизъм цели да защити интересите на кредиторите на несъстоятелността.

Най-общо казано синдикът отива в помещенията на лицето в несъстоятелност, за да изготви опис на разположените там активи. В това отношение синдикът трябва да направи разграничение между активите, които принадлежат изцяло на лицето в несъстоятелност, и активите, по отношение на които трети страни могат да предявят различни права на собственост.

При осребряването на движимите и недвижимите активи синдикът гарантира, че всички активи на лицето в несъстоятелност се продават по начин, който защитава в най-голяма степен интересите на кредиторите на несъстоятелността. Синдикът се нуждае от разрешение от съда, за да продаде въпросните активи. Движимите и недвижимите активи трябва да бъдат продадени така, както е определено в Търговския кодекс. Приходите трябва да бъдат депозирани в банковата сметка, открита във връзка с производството по несъстоятелност.

2. Свръхзадължнялост

Съдът организира извършването на оценка на финансовото и социалното положение на длъжника, за да провери претенциите и стойността на активите и задълженията.

След като вземе решение да образува производство за персонално уреждане на задълженията и след като определи, че са налице активи, които могат да бъдат ликвидирани, съдът пристъпва към ликвидацията на активите на длъжника.

Мировият съдия се произнася по всички спорни вземания и нарежда ликвидацията на личните активи на длъжника. От това се изключват единствено мебели, необходими в ежедневието, и непрофесионални активи, които са от съществено значение за извършването на професионална дейност. В рамките на производството за персонално уреждане на задълженията активите на свръхзадължящото лице се ликвидират в съответствие с целта на закона, а именно да се подобри финансовото положение на длъжника, като се даде възможност той и домакинството му да живеят по начин, който е съвместим с човешкото достойнство.

Правата и действията на длъжника във връзка с неговите активи се упражняват чрез ликвидация, която се извършва от назначен от съда ликвидатор.

Ликвидаторът разполага с шест месеца да продаде активите на длъжника по взаимно съгласие или да организира принудителна продажба.

Последици от производството за персонално уреждане на задълженията:

- когато приходите от ликвидацията на активи са достатъчни, за да се удовлетворят кредиторите, съдът нарежда приключване на производството;
- когато приходите от ликвидацията на активи не са достатъчни, за да се удовлетворят кредиторите, съдът нарежда приключване на производството поради недостатъчни активи;
- когато длъжникът не разполага с нищо друго, освен с мебели, необходими в ежедневието, и непрофесионални активи, които са от съществено значение за извършването на професионална дейност, съдът нарежда приключване на производството поради недостатъчни активи;
- когато активите нямат пазарна стойност или разходите за продажбата им биха били непропорционални спрямо пазарната им стойност, съдът нарежда приключване на производството поради недостатъчни активи.

Приключването поради недостатъчни активи води до опрощаване на всички непрофесионални дългове на длъжника.

При все това от опрощаването на непрофесионалните дългове на длъжника се изключват следните дългове:

- дългове, изплатени от поръчител или съдължник, вместо от длъжника;
- дълговете, посочени в член 46 от Закона, т.е. текущи плащания на задължения за издръжка и парични суми, които се изплащат на жертви на умишлени актове на насилие поради нанесени телесни повреди.

При все това посочените в член 46 от Закона дългове могат да бъдат опростени, ако съответният

кредитор се съгласи да се откаже от въпросните дългове, да ги разсрочи или анулира.

4 Какви правомощия имат съответно длъжникът и синдикът?

1. Обявяване в несъстоятелност

След като бъде постановено решение за образуване на производство по несъстоятелност, лицата в несъстоятелност автоматично се лишават от правото да управляват своите активи дори тези, които могат да им се прехвърлят обратно.

След постановяването на това решение управлението на активите на длъжника се поверява на синдик.

Когато лицето в несъстоятелност е юридическо лице, масата на несъстоятелността се състои от всички активи и пасиви на дружеството, без да се включват права, които партньорите могат да имат в това си качество.

Синдиците се избират измежду лицата, които могат да предложат най-добрите гаранции от гледна точка на интелигентно и прецизно управление.

На практика съдиите в окръжния съд, който се произнася по търговски дела, избират синдиците от списъка с адвокати. При все това съдът също така може да назначи нотариуси или счетоводители/одитори, когато това е необходимо, за да се защитят интересите на лицето в несъстоятелност.

Както при всички производства във връзка с търговци, окръжният съд, който се произнася по търговски дела, е компетентен по производства за обявяване в несъстоятелност.

Поради това именно окръжният съд, който се произнася по търговски дела, издава решението за образуване на производство по несъстоятелност, определя датата на преустановяване на плащанията, назначава различните участници (съдия по несъстоятелността, синдик), определя датата за предявяване на вземанията и датата, на която следва да бъде готов докладът от проверката на вземанията, както и нарежда приключване на производството по обявяване в несъстоятелност.

Управлението на активите се поверява на назначен от съда синдик, който носи отговорност за осребряването на активите на длъжника и за разпределянето на приходите между различните кредитори в съответствие с правилата за привилегировани вземания и обезпечения.

Съдията по несъстоятелността е отговорен за осъществяването на надзор по отношение на операциите по обявяване в несъстоятелност, управлението и ликвидацията. По време на съдебното заседание той съобщава за всички евентуално възникнали спорове и нарежда всички спешни мерки, които са необходими за обезпечаване и запазване на масата на несъстоятелността. Той също така председателства всички срещи на кредиторите на лицето в несъстоятелност.

След като бъде постановено решението за образуване на производство по несъстоятелност, търговците в несъстоятелност се лишават от правото да управляват своите активи и заnapред не могат да извършват плащания, да сключват сделки или да извършват други действия във връзка с тези активи.

2. Съдебно оздравяване

В рамките на съдебно оздравяване длъжникът може да поиска да се назначи съдебен представител (*mandataire de justice*), когато такъв е необходим за постигането на целите на оздравяването. Неговите задължения след встъпването му в длъжност може да варират в зависимост от специфичните потребности на длъжника и решението на съда. Ролята му може да бъде сведена до обикновена управленска помощ или да се разшири до изготвянето и улесняването на сключването на споразумение. Като част от съдебното оздравяване чрез прехвърляне, основано на съдебно разпореждане, съдебният представител отговаря за организирането и извършването на прехвърлянето от името и за сметка на длъжника. Тъй като всяка ситуация е единствена по рода си, отговорностите на съдебния представител са съобразени с обстоятелствата и нуждите на длъжника.

При установено сериозно и доказано нарушение от страна на длъжника или на някой от неговите кредитори може да се назначи временен синдик по искане на заинтересована трета страна или на държавния обвинител. Неговата роля след това е да замени ръководството на дружеството и да го управлява през целия преходен период.

Длъжникът играе проактивна роля за образуването на производството и за изготвянето и прилагането на плана за оздравяване, като в същото време си сътрудничи с кредиторите и съдебните органи за възстановяването на финансовата стабилност на дружеството.

3. Свърхзадлъжнялост

Що се отнася до задълженията на длъжника и последиците, които образуването на колективно производство за уреждане на задължения има за активите на длъжника, следва да се отбележи, че длъжникът трябва да спазва добро поведение.

В рамките на периода, в който се спазва добро поведение, длъжникът трябва:

- да оказва съдействие на органите и институциите, участващи в производството, като се съгласи да предостави по своя инициатива всички данни за своите активи, приходи и дългове, както и за промени в положението му;
- да извършва доходоносна дейност в съответствие със своите способности, доколкото това е възможно;
- да не утежнява своята неплатежоспособност и да действа съвестно за намаляване на своите дългове;
- да не показва предпочитания към конкретен кредитор, освен когато става въпрос за текущи плащания към кредитори по издръжка, за текущи плащания на наем към наемодатели във връзка с жилище, което задоволява основните потребности на длъжника, за доставчици на стоки и услуги, необходими за достоен живот, както и за текущи плащания към кредитори за изпълнение във връзка с изплащането на обезщетение на длъжника поради нанесени телесни повреди вследствие на умишлени актове на насилие;
- да изпълнява поетите в рамките на производството ангажименти.

Участват два вида органи в зависимост от това дали производството е на етапа на уреждане на задълженията по взаимно съгласие или на съдебен етап.

Етапът на уреждане на задълженията по взаимно съгласие се провежда пред комисията по медиация. Членовете на комисията по медиация се назначават от министъра. Комисията разполага с председател и секретар и заседава поне веднъж на тримесечие. За да отговарят на критериите за членство в комисията по медиация, наред с другото, кандидатите трябва да представят свидетелство за съдимост. След като бъдат назначени в комисията, членовете са длъжни по закон да информират министъра за образувани срещу тях наказателни производства или постановени осъдителни присъди, за да могат да бъдат заменени. Членовете на комисията по медиация получават заплащане от 10 EUR на сесия, а председателят — 20 EUR на сесия.

Комисията по медиация решава по-специално дали да приеме молби за процедурата и дали предявените вземания са допустими. Освен това тя одобрява или изменя проекти на планове за уреждане на задълженията по взаимно съгласие, които ѝ се представят след разследване, проведено от службата за информация и съвети при свърхзадлъжнялост (наричана по-нататък „службата“).

Ако предложеният план не бъде приет от заинтересованите лица в шестмесечен срок от датата, на която комисията се е съгласила да проведе процедурата, комисията изготвя доклад, в който отбелязва, че процедурата за уреждане на задълженията по взаимно съгласие е приключила неуспешно. В двумесечен срок от датата на публикуването на този доклад в регистъра длъжникът може да образува производство по оздравяване под наблюдението на съда пред мировия съдия по местожителство. Ако длъжникът не подаде такава молба в указания срок, той може да образува ново колективно производство за уреждане на задължения едва две години след датата на публикуването на доклада в регистъра.

Ако бъде пристъпено към етапа на оздравяване под наблюдението на съда, страните ще бъдат

призовани да се явят пред мировия съдия, който може да поиска от тях да представят всички документи или данни, които позволяват да бъдат установени активите и/или пасивите на длъжника.

Въз основа на представената информация съдът изготвя оздравителен план, който включва мерки, позволяващи на длъжника да изпълни своите ангажменти.

Изготвеният от съда оздравителен план се прилага за максимум седем години и в ограничен брой случаи може да стане невалиден (по-специално когато длъжникът не е изпълнил своите задължения съгласно оздравителния план).

5 При какви условия може да се приложи прихващане?

1. Съдебно оздравяване

Възможно е да се предвиди, че в рамките на производството по оздравяване временно преустановените вземания (*créances sursitaires*) не могат да бъдат прихващани от евентуални задължения на кредитора към дружеството след одобряването на плана за оздравяване.

Предвидени са обаче изключения от това правило: То не се прилага за свързани вземания (вземания, които са обвързани помежду си, например по силата на един и същ договор или сделка) или за вземания, които по силата на споразумение, сключено преди започването на процедурата по оздравяване, биха могли вече да бъдат прихванати.

2. Обявяване в несъстоятелност

Що се отнася до обявяването в несъстоятелност, съгласно установената съдебна практика след постановяването на решението за образуване на производство по несъстоятелност вече не е възможно да се извърши законово, съдебно или договорно прихващане дори между вече предявени вземания, ако до този момент те не са отговаряли на някое от следните три качества: ликвидност, дължимост и заменяемост. Поради това, макар че решението за образуване на производство по несъстоятелност може да възпрепятства всяко законово прихващане, от това не следва да се заключава, че то е абсолютно или че се прилага с обратна сила. Решението за образуване на производство по несъстоятелност не засяга законовите прихващания, когато условията за тях са били изпълнени преди образуването на производство по несъстоятелност. Апелативният съд (*Cour d'appel*) е постановил, че „подозрителният период не възпрепятства този вид прихващане. Законовото прихващане е възможно въпреки преустановяването на плащанията. Това не представлява действие на длъжника, защото се случва без негово знание; член 445 от Търговския кодекс не се отнася до този случай.“

Що се отнася до съдебното прихващане, такова не може да бъде разпоредено след започването на колективното производство. То обаче може да бъде извършено по време на подозрителния период, при условие че съответното решение е окончателно (не подлежи на обжалване). В такъв случай прихващането може да породи действие само от датата на решението.

Що се отнася до договорното прихващане, такова прихващане очевидно не може да бъде извършено след започването на колективното производство. Освен това то не може да бъде извършено по време на подозрителния период, защото съгласно член 445 от Търговския кодекс то се счита за извънреден начин на плащане, който се санкционира, като се обявява за невалиден. [1]

Следва да се отбележи обаче, че Законът от 5 август 2005 г. относно финансовите гаранции (*loi du 5 août 2005 sur les garanties financières*) предвижда специфични изключения от посочените по-горе правила, например по отношение на споразумения за прихващане, които могат да бъдат сключени между страните в деня на образуването на производството по несъстоятелност (или дори след това — вж. член 18 и следващите от Закона от 5 август 2005 г. относно финансовите гаранции).

[1] „La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite“, Pierre HURT, J.T., 2010, p. 30.

6 Какво въздействие оказва производството по несъстоятелност върху текущите договори, по които длъжникът е страна?

1. Обявяване в несъстоятелност

Едно от основните затруднения за синдиките след започването на производството по обявяване в несъстоятелност е свързано с текущи договори, сключени преди постановяването на решението за образуване на производство по несъстоятелност. С изключение на трудовите договори, които автоматично изтичат на датата, на която е постановено решението за обявяване в несъстоятелност (член L.125-1 от Кодекса на труда (*Code du travail*)), традиционно се приема, че текущите договори продължават да бъдат в сила, докато не бъдат прекратени от синдика.

Синдикът трябва да съпостави съответните интереси, когато взема решение дали следва да остави временно в сила тези договори. Ако в договора има клаузи, в които се предвижда неговото прекратяване в случай на обявяване в несъстоятелност на една от страните, следва да се прецени дали синдикът възнамерява да оспори приложимостта на тези клаузи (като се има предвид, че валидността на тези клаузи е спорна; например такива клаузи се считат за невалидни в Белгия в контекста на търговски договори за лизинг).

Във всеки случай единствено синдикът принципно носи отговорност да реши дали да остави в сила тези договори или да ги прекрати. Ако решението му бъде оспорено от другата страна по договора с позоваване на автоматичното прекратяване на договора поради обявяването в несъстоятелност, синдикът се излага на риск от съдебно производство с несигурен изход, както и на пораждаване на допълнителни разходи за масата на несъстоятелността [1].

2. Съдебно оздравяване

При образуване на производство по съдебно оздравяване, последиците върху текущите договори се уреждат по такъв начин, че да се позволи на дружеството да продължи дейността си и да може да се самооздрави ефективно в хода на производството.

Принцип на действащото предприятие: Общото правило е, че образуването на производство по съдебно оздравяване не води до автоматичното прекратяване на текущи договори. Текущите договори остават в сила, като длъжникът може едностранно да реши дали да ги изпълнява или не, когато това е от съществено значение за запазването на дейността на дружеството по време на оздравяването.

Клаузи за неустойки: Клаузите за неустойки, чиято цел е да се покрият до определена фиксирана основа всички потенциални вреди, претърпени поради неспазване на основния ангажимент, спират да действат за времето на гратисния период и до пълното изпълнение на плана за оздравяване. Към временно преустановените си вземания обаче кредиторът може да включи вредите, които действително е претърпял поради неспазване на основния ангажимент.

Защита на работниците и служителите: Трудовите договори не се прекратяват автоматично с образуването на производството по оздравяване. В рамките на плана за оздравяване обаче може да се наложи да се направят съкращения по икономически причини или да се извършат промени в условията на труд. Тези мерки трябва да бъдат одобрени от съда и да зачитат правата на работниците и служителите.

[1] Източници: „*Les procédures collectives au Luxembourg*“, Yvette HAMILIUS и Brice HELLINCKX (автори на глава 3), Editions Larcier, 2014, p. 86.

7 Какво въздействие производството по несъстоятелност оказва върху предявени искиове на индивидуални кредитори (с изключение на висящи дела)?

1. Обявяване в несъстоятелност

По време на производството по обявяване в несъстоятелност временно се спират мерките за принудително изпълнение срещу търговците и техните активи. Във Великото херцогство обаче няма приложим правен текст, който възпрепятства кредиторите да вземат мерки, насочени към запазване на целостта на активите на своя длъжник.

Във всички тези производства длъжниците вече не разполагат с право да се разпореждат със своите активи. „От постановяването на решението за образуване на производство по несъстоятелност до приключването на производството не могат да се образуват съдебни производства само срещу лицето в несъстоятелност по отношение на активите, които представляват част от масата на несъстоятелността“. (Lux. 12 януари 1935 г., Pas. 14, р. 27) „По време на производството по обявяване в несъстоятелност необезпечените кредитори и кредиторите с привилегировано вземане нямат право да завеждат дело срещу лицето в несъстоятелност или дори синдика, за да претендират за решение срещу тях, а могат единствено да предявят своите вземания или да заведат иск за признаване на вземанията им“. (Cass., 13 ноември 1997 г., Pas. 30, р. 265).

В определени случаи обаче още могат да се извършат някои действия по разпореждане със съгласието на специално упълномощеното от окръжния съд, който се произнася по търговски дела, лице (във връзка с преустановяването на плащанията или с управлението на масата на несъстоятелността).

Освен това с решението за образуване на производство по несъстоятелност стават платими всички дългове с ненастъпил падеж и се преустановява начисляването на лихва.

2. Съдебно оздравяване

Временна забрана за осребряване на движими или недвижими активи: През целия гратисен период индивидуални иски за погасяване на временно преустановени вземания срещу движимите или недвижимите активи на длъжника не могат да бъдат предявявани или производството по тях — продължавано.

3. Свърхзадлъжнялост

Що се отнася до колективното уреждане на задължения, решението на комисията по медиация да приеме молбата на длъжника води до автоматично преустановяване на всякакви мерки за изпълнение срещу активите на длъжника, с изключение на мерки, свързани със задължения за издръжка, както и до преустановяване на начисляването на лихва и до възникване на задължение да се изплатят всички дългове с ненастъпил падеж.

Ако етапът на уреждане на задълженията по взаимно съгласие завърши с неуспех, мировият съдия, пред когото ще бъде проведен съдебният етап, може да преустанови всички мерки за изпълнение при същите условия като посочените по-горе.

8 Какво въздействие производството по несъстоятелност оказва върху продължаването на висящи дела към момента на образуване на производството по несъстоятелност?

1. Обявяване в несъстоятелност

Съдебните производства, които вече са в ход при образуването на производството по несъстоятелност, могат да продължат да се водят от синдика в качеството му на такъв. При все това ищците трябва да гарантират, че такива дела се провеждат по законосъобразен начин, като синдикът се присъединява към производството, тъй като само той разполага с правомощието за валидно представителство на обявения в несъстоятелност длъжник.

Ако длъжникът загуби делото, кредиторите, които са завели делото преди обявяването в несъстоятелност, получават обезпечение, което могат да използват при ликвидацията. Това обезпечение обаче не подлежи на изпълнение, тъй като в резултат на решението за образуване на производство по несъстоятелност длъжникът се лишава от правото да управлява активите си.

2. Съдебно оздравяване

В закона са предвидени мерки за защита, които се задействат още при подаването на молбата за образуване на производство по съдебно оздравяване, за да се даде необходимото време на длъжника да осъществи ефикасно оздравяване, без да бъде подлаган на непосредствен натиск от производства по обявяване в несъстоятелност или запор, като целта е да се запази способността на дружеството да остане действащо предприятие. За тази цел са предвидени следните мерки:

Забрана за обявяване в несъстоятелност: Докато съдът не се произнесе по молбата за съдебно оздравяване, длъжникът не може да бъде обявяван в несъстоятелност дори ако е подадена молба за обявяване в несъстоятелност или е започнало принудително изпълнение. За дружествата това означава също така че не подлежат на закриване по съдебен ред или на административно заличаване без ликвидация.

Временно спиране на производство по принудително изпълнение: Не може да се извършва осребряване на движими или недвижими активи, принадлежащи на длъжника, вследствие на използването на мярка за принудително изпълнение. Това означава, че докато молбата за съдебно оздравяване се разглежда от съда, кредиторите не могат да сезират и продават активите на длъжника.

9 Кои са основните характеристики на участието на кредиторите в производството по несъстоятелност?

1. Обявяване в несъстоятелност

Кредиторите се информират, че техният длъжник е изпаднал в несъстоятелност, чрез публикуването на известието за несъстоятелност в един или повече вестници, разпространявани в Люксембург. След това те трябва да предявят своите вземания, заедно със своите обезпечения в секретариата на окръжния съд, който се произнася по търговски дела, в определения срок, посочен в решението за образуване на производство по несъстоятелност. Съдебният секретар записва предявените вземания и обезпечения и предоставя разписка.

Вземанията трябва да бъдат подписани и трябва да включват името и фамилията, професията и адреса на кредиторите, както и размера на вземането, причините за него, както и всякакви гаранции или обезпечения. След това различните предявени вземания се проверяват в присъствието на синдика, обявения в несъстоятелност длъжник и съдията по несъстоятелността.

Ако по време на тази процедура възникнат спорове, кредиторите могат да бъдат призовани да дадат подробности относно своите вземания, тяхната основателност или точния им размер в рамките на кръстосан разпит.

Ако синдикът е установил наличието на активи, които могат да бъдат разпределени между кредиторите, той призовава последните на заседание за представяне на отчета, в рамките на което кредиторите могат да изразят мнение по плана за разпределение.

Ако активите не са достатъчни, се нарежда приключване на производството по обявяване в несъстоятелност.

Ако кредиторите не са удовлетворени от начина, по който синдикът изпълнява своите задължения, те могат да изпратят жалби до съдията по несъстоятелността, който при необходимост може да замени синдика.

2. Съдебно оздравяване

Участието на кредиторите в производство по съдебно оздравяване чрез колективно споразумение е ключов елемент за успеха на оздравяването. Основните елементи на това участие са:

- **Участие в преговори:** Кредиторите участват в преговорите относно условията на плана за оздравяване или реструктуриране. В плана могат да се включат предложения, като намаляване на дълга (частично отписване), разсрочване на плащания или преобразуване на дълг в собствен

капитал.

- Гласуване на плана за оздравяване: Кредиторите имат право да гласуват предложения от длъжника план за оздравяване. За да бъде одобрен, планът обикновено трябва да получи одобрението на мнозинството от кредиторите, често в съответствие с категориите вземания (обезпечени кредитори, необезпечени кредитори и т.н.). Подробностите относно гласуването и необходимото мнозинство могат да са различни в зависимост от вида на процедурата.
- Наблюдение на изпълнението на плана: След като планът бъде одобрен и утвърден от съда, кредиторите имат право да контролират неговото изпълнение. На синдика в процедура по предпазен конкордат (*commissaire au sursis*) може да бъде възложено да следи за правилното изпълнение на плана и да докладва на кредиторите и на съда. В случай че длъжникът не спазва плана, кредиторите могат да поискат намесата на съда.
- Намеса в случай на затруднения: Ако възникнат затруднения в хода на изпълнението на плана, кредиторите могат да се намесят, като поискат внасянето на изменения в него или — в сериозни случаи — преобразуване на производството по оздравяване в производство по ликвидация.
- Правни средства за защита и право на обжалване: Кредиторите могат да обжалват решения, които биха били неблагоприятни за тях, като например валидирането на оспорени вземания или одобряването на плана за оздравяване. Такива жалби трябва да бъдат подавани в предвидените от закона срокове и форми.

Тези елементи са предвидени, за да се гарантира, че кредиторите имат думата в процедурата по оздравяване чрез колективно споразумение и че техните права са защитени, като паралелно с това се даде възможност на дружеството в затруднено положение да оцелее.

3. Свръхзадължнялост

На първо място, по време на етапа на уреждане на задълженията по взаимно съгласие кредиторите трябва да предявят своите вземания пред службата за информация и съвети при свръхзадължнялост. След това кредиторите могат да участват активно в приемането на план за уреждане на задълженията по взаимно съгласие от въпросната служба.

Впоследствие комисията по медиация при свръхзадължнялост събира кредиторите и представя предложенията, направени в плана за уреждане на задълженията по взаимно съгласие. Планът за уреждане на задълженията по взаимно съгласие се счита за приет, когато поне 60 % от кредиторите, чиито вземания представляват 60 % от всички вземания, посочат, че го приемат. Липсата на отговор от кредиторите се счита за съгласие.

10 По какъв начин синдикът може да използва или да се разпорежда с активи от масата на несъстоятелността?

Синдиците по производство за обявяване в несъстоятелност представляват както лицето в несъстоятелност, така и кредиторите на несъстоятелността. В съответствие с тази двойна функция те отговарят не само за управлението на активите на лицето в несъстоятелност, но и са упълномощени да наблюдават — като ищци или ответници — всички действия, целящи запазването на активите, които трябва да се използват като обезпечение за кредиторите, както и за възстановяване или увеличаване на тези активи в името на общия интерес на кредиторите (Апелативен съд, 2 юли 1880 г., 2, стр. 49).

Синдикът предприема действия във връзка със съвместното обезпечение за кредиторите, което се състои от активите на лицето в несъстоятелност, т.е. действия, насочени към възстановяване, запазване или ликвидация на тези активи. (Апелативен съд, 25 февруари 2015 г., Pas. 37, стр. 483).

Що се отнася до текущи договори след постановяването на решението за образуване на производство по несъстоятелност, синдикът трябва да прецени дали те следва да бъдат прекратени или, в случай че могат да доведат до освобождаване на активи, или дали би било по-добре да продължат да се изпълняват с цел последващо уреждане на задълженията на лицето в несъстоятелност.

11 Как трябва да се предявят вземанията към масата на несъстоятелността на длъжника и как се третира вземания, които са възникнали след образуването на производството по несъстоятелност?

1. Обявяване в несъстоятелност

Всички кредитори трябва да предявят своите вземания, независимо от естеството на вземането и дали то е привилегировано. От тази процедура са изключени обаче вземанията, произтичащи от масата на несъстоятелността, т.е. вземания, които възникват впоследствие и се отнасят до самото производство по обявяване в несъстоятелност (например разходи на синдика, наем, който става дължим, след като е постановено решението за образуване на производство по несъстоятелност, и др.).

Що се отнася до вземания, които възникват от масата на несъстоятелността след образуването на производството по несъстоятелност и които произтичат от управлението на несъстоятелността или от продължаването на определени дейности от стопанската дейност на лицето в несъстоятелност, тези вземания се изпълняват първи, след което останалата част от активите се разпределя между кредиторите на несъстоятелността. Поради това вземанията, които възникват от масата на несъстоятелността, при всички положения се изпълняват преди тези на другите кредитори.

2. Съдебно оздравяване

В рамките на производство по съдебно оздравяване вземания, предявени срещу задълженията на длъжника, са вземанията, възникнали преди образуването на производството по съдебно оздравяване. Към молбата си длъжникът трябва да приложи пълен списък на неудовлетворените кредитори, независимо от това дали са признати или претендиращи за такъв статут, включително техните имена.

Вземанията, възникнали след образуването на производството по съдебно оздравяване, т.е. вземанията, възникнали в хода на съдебното оздравяване, обикновено са обект на специално третиране. Вземания, които са свързани с услуги, предоставени на длъжника в хода на производството по съдебно оздравяване, независимо дали произтичат от нови ангажменти, които длъжникът е поел, или от договори, които са в сила към момента на образуването на производството, се считат за „дългове на масата на несъстоятелността“ в случай на обявяване в несъстоятелност, ликвидация или прехвърляне по силата на съдебно разпореждане. За да могат тези вземания да бъдат разглеждани като дългове на масата на несъстоятелността в последващи колективни производства, между приключването на производството по съдебно оздравяване и образуването на колективното производство трябва да има тясна връзка (например обявяване в несъстоятелност). Предполага се, че такава връзка съществува, ако колективните производства са образувани до 12 месеца след приключването на съдебното оздравяване.

Разпределяне на обезщетение: Обезщетението, за което кредиторът претендира в резултат на прекратяването или неизпълнението на договор, се разпределя пропорционално в зависимост от това дали е свързано с периода преди или след образуването на производството по съдебно оздравяване. Това означава, че ако даден договор е прекратен в хода на производството по оздравяване, частта от обезщетението, която е свързана с периода след започването на оздравяването, ще бъде третирана различно от частта, свързана с предходния период.

Приоритетно плащане по активи, обременени с вещни права: Вземанията, произтичащи от ползи, които са допринесли за поддържането на обезпечението или собствеността (каквито са активите, върху които даден кредитор има вещно право), се погасяват с предимство. Това означава, че постъпленията от продажбата на тези активи ще бъдат използвани приоритетно за погасяването на тези специфични вземания.

12 Какви са правилата, уреждащи предявяването, установяването и приемането на вземанията?

1. Обявяване в несъстоятелност

Що се отнася до производствата по обявяване в несъстоятелност, решението за образуване на производство по несъстоятелност се оповестяват по различни начини (в пресата, от секретариата на търговския съд), така че кредиторите на длъжника в несъстоятелност да могат да научат за това събитие, за да се представят (член 472 от Търговския кодекс).

След това кредиторите трябва да предявят своите вземания в секретариата на окръжния съд, който се произнася по търговски дела, и да представят подкрепящите си документи (член 496 от Търговския кодекс).

На следния адрес е достъпен онлайн формуляр, който позволява на кредиторите да представят декларацията за вземания: <https://justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance.html>

Вземанията се проверяват от отговорния за ликвидацията синдик и могат да бъдат оспорени от него (член 500 от Търговския кодекс).

Всяко предявено вземане, което бъде оспорено, се отнася до съда.

Ако обаче поради естеството си споровете попадат в компетентността на съд, различен от окръжния съд, който се произнася по търговски дела, те се връщат на съда, който е компетентен да се произнесе по съществото на делото. Същевременно съгласно член 504 окръжният съд, който се произнася по търговски дела, остава компетентен да определи размера, до който спорният кредитор може да участва в обсъжданията.

2. Съдебно оздравяване

Към молбата си длъжникът трябва да приложи пълен списък на неудовлетворените кредитори, били те признати или претендиращи за такъв статут, като посочи техните имена и адреси, както и размера на вземането им и изрично спомене всички кредитори със статут „извънредно неудовлетворени“ и всички активи, обременени с обезпечение върху движимо имущество или ипотека, или които са собственост на кредитора.

Задължение за оповестяване на информация: Длъжникът трябва да уведоми всеки кредитор поотделно за решението в рамките на 14 дни от постановяването му. Така се гарантира, че всички кредитори са наясно със ситуацията и могат да предприемат съответни действия.

Справки в списъка на кредиторите: Кредиторите имат право да правят справки в списъка на кредиторите, депозиран в секретариата, в съответствие с установените в закона правила. В този списък се съдържат подробности относно всички вземания срещу дружеството, което позволява на кредиторите да проверят собствената си позиция.

Право на оспорване: Всеки кредитор или претендиращ кредитор може да оспори размера или класификацията на вземането си, посочени от длъжника. Това включва оспорване на класа (обикновен или извънреден), в който кредиторът е бил поставен от длъжника.

Процедура по оспорване: Ако кредиторът и длъжникът не успеят да постигнат споразумение, спорът може да бъде отнесен до съда, който е образувал производството по съдебно оздравяване.

Изменение на вземанията: Съдът може, по съвместно искане на кредитора и длъжника, да промени размера или класификацията на първоначално определеното от длъжника вземане. Секретариатът съобщава незабавно това решение на кредитора.

Краен срок за оспорвания: За кредитор, който не е подал възражение пред съда един месец преди заседанието, се счита, че е приел предложената от длъжника сума и може да гласува само до тази сума.

Спор относно списъка на кредиторите: Временно преустановено вземане, включено в официалния списък на вземанията, може да бъде оспорено от всяка заинтересована страна. Жалбата се подава срещу длъжника и срещу кредитора, чието вземане се оспорва. След като се запознае с доклада на съдията докладчик, съдът изслушва заинтересованите страни и се произнася по спора.

Компетентност на Съда: Ако спорът надхвърля компетентността на съда по оздравяването, последният

може временно да определи размера и статута на вземането за целите на операциите по съдебно оздравяване до постановяването на решение по съществото на делото от компетентния съд. При невъзможност за бързо постановяване на решение по същество съдът също може временно да определи размера и статута на вземането. Решението за временно определяне на размера и статута на вземането не подлежи на обжалване, което означава, че не може да бъде оспорвано.

Изменение в случай на необходимост: По искане на длъжника или на кредитор съдът може по всяко време и при наличие на абсолютна необходимост да внесе изменения в решението си относно размера и статута на временно преустановено вземане въз основа на нова информация.

Актуализиране на списъка на кредиторите: Длъжникът трябва да коригира или допълни списъка на кредиторите, ако това е необходимо, и да го подаде в секретариата преди насроченото заседание. Последващото уведомяване на засегнатите кредитори за тези промени е задължение на секретаря.

3. Процедура за свръхзадлъжнялост

Кредиторите на свръхзадлъжнялото лице трябва да предявят своите вземания пред службата за информация и съвети при свръхзадлъжнялост в едномесечен срок от публикуването на известието за колективното уреждане на задължения в регистъра.

Декларацията за вземания трябва да отговаря на членове 6 и 7 от Наредбата на Великия херцог от 17 януари 2014 г. за прилагане на Закона от 8 януари 2013 г. относно свръхзадлъжнялостта (*Règlement grand-ducal du 17 janvier 2014 portant exécution de la loi du 8 janvier 2013 concernant le surendettement*).

Формулярът за предявяване на вземания може да бъде изтеглен от уебсайта <https://justice.public.lu/fr.html> на следния адрес: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

Комисията по медиация преценява дали вземанията са допустими.

13 Какви са правилата, уреждащи разпределянето на приходите? Как се образува редът на вземанията и на правата на кредиторите?

Основният принцип в законовата уредба за обявяването в несъстоятелност е, че всеки кредитор трябва да получи идентичен дял, пропорционален на размера на неговото вземане.

Първо се изпълняват вземанията на кредиторите с обезпечения или привилегировани вземания.

Обезпечените кредитори се определят съгласно законовите изисквания на обществената политика (собственици на земи, ипотечарни кредитори, кредитори с обезпечения върху стопанския капитал, и по-специално държавната хазна в най-широк смисъл).

Като цяло синдиците се позовават на членове 2096—2098, 2101 и 2102 от Гражданския кодекс (*Code civil*).

Синдиците трябва да проверят всяко вземане, като се позоват на закона и съдебната практика.

Нетните активи, налични за необезпечените кредитори, трябва да бъдат разпределени пропорционално в съответствие с член 561, параграф 1 от Търговския кодекс.

След като синдикът узнае размера на определените от съда такси, определи реда на обезпечените кредитори и изчисли сумата, която остава за разпределение между необезпечените кредитори, той изготвя план за разпределение на активите, който се представя първо на съдията по несъстоятелността. В съответствие с член 533 от Търговския кодекс синдикът отправя покана с препоръчано писмо до всички кредитори да присъстват на заседанието за представяне на отчета, като към писмото се прилага копие от плана за разпределение на активите.

Лицето в несъстоятелност трябва да бъде уведомено чрез връчване на известие за заседанието от съдебен служител или чрез публикация в люксембургски вестник.

С изключение на случаите, когато някой от кредиторите оспорва представянето на отчета от страна на синдика, синдикът представя протокола от заседанието, основан на плана за разпределение на активите, на съдията по несъстоятелността и на съдебния секретар за подпис.

След представянето на отчета синдикът изпълнява вземанията на кредиторите.

14 Какви са условията за и действието на приключването на производството по несъстоятелност (по-специално при сключването на предпазен конкордат)?

1. Обявяване в несъстоятелност

След като бъдат извършени плащанията в производството по обявяване в несъстоятелност, синдикът може да отправи искане за приключване на производството, последвано от решение за приключване, с което, както името подсказва, се приключва производството по обявяване в несъстоятелност.

Съгласно член 586 от Търговския кодекс лица в несъстоятелност, които изплащат напълно всички свои дългове от гледна точка на главница, лихви и разходи, могат да бъдат реабилитирани чрез подаване на молба в тази връзка до Върховния съд (*Cour supérieure de justice*).

2. Съдебно оздравяване

Производството по съдебно оздравяване чрез колективно споразумение може да се приключи при няколко условия, като обикновено зависи от успеха или неуспеха на оздравяването. Главните условия са следните:

Пълно изпълнение на плана за оздравяване: Производството може да бъде прекратено, когато планът за съдебно оздравяване е изпълнен успешно. Това означава, че планираните мерки за реструктуриране на дружеството и погасяване на задълженията към кредиторите са изпълнени в съответствие с плана, одобрен от съда и приет от кредиторите.

Неизпълнение или неуспех на плана: Ако планът за оздравяване не може да бъде изпълнен или ако дружеството не изпълни ангажиментите по този план, производството по съдебно оздравяване може да бъде прекратено. В този случай производството може да бъде преобразувано в производство по ликвидация, ако финансовото положение на дружеството не му позволява да продължи дейността си.

Оттегляне на длъжника или прекратяване на дейността му: Длъжникът може да поиска приключване на производството по оздравяване, ако прецени, че продължаването му вече не е необходимо или че е успял да възстанови финансовото си положение, поради което няма нужда от продължаване на производството.

Пълно удовлетворяване на кредиторите: Приключването е възможно и ако длъжникът е в състояние да погаси напълно задълженията си към кредиторите, участващи в производството, включително вземания, възникнали преди и след образуването на производството по оздравяване.

Безперспективност на оздравяването: Ако извършеният анализ ясно показва, че дружеството не може да бъде оздравено, съдът може да реши да прекрати производството, за да открие производство по ликвидация.

Последици от приключването на производството по съдебно оздравяване

Приключването на производството по съдебно оздравяване носи няколко правни и икономически последици както за длъжника, така и за кредиторите:

Отмяна на мерките за временно спиране: Приключването на производството слага край на мерките за защита, с които се ползва длъжникът, като например временното спиране на индивидуалните актове за принудително изпълнение и забраната на запорите. Така кредиторите отново имат право да завеждат индивидуални дела срещу длъжника, за да съберат вземанията си, при спазване на всички

споразумения или мораториуми, въведени в рамките на плана за оздравяване.

Връщане на контрола: Ако управлението на дружеството е било поверено на временен синдик, приключването на производството предполага връщане на контрола на длъжника.

Край на последиците от плана за оздравяване: В случай че планът за оздравяване е изцяло изпълнен, с приключването му се потвърждава спазването на поетите ангажменти, като засегнатите от плана кредитори вече не могат да претендират допълнителни плащания по разглежданите в рамките на производството вземания.

15 Какви са правата на кредиторите след приключване на производството по несъстоятелност?

1. Обявяване в несъстоятелност

Ако след приключването на производството по несъстоятелност са налице някакви активи, кредиторите получават пълния размер или пропорционален дял от размера на своите вземания в съответствие с условията за разпределение, приети в решението за приключване на производството.

Кредиторите също така могат да предявят иск въз основа на членове 1382 и 1383 от Гражданския кодекс, за да потърсят обща правна отговорност на директорите на дружеството в несъстоятелност или иск въз основа на членове 441-9 и 710-16 от Закона за търговските дружества (*loi sur les sociétés commerciales*) (отговорност на управителите и ръководителите при изпълнението на техните задължения).

2. Съдебно оздравяване

Ако производството по съдебно оздравяване е приключено поради успешното изпълнение на плана за оздравяване:

Удовлетворяване на вземанията в съответствие с плана: Кредиторите запазват правото да получават плащания в съответствие с условията на плана за оздравяване. Ако в плана се предвижда отсрочване на плащанията, намаляване на дълга или други условия, кредиторите трябва да се съобразят с тези разпоредби.

Събиране на оставащи вземания: Ако в плана не е било предвидено пълно погасяване на вземането, кредиторите могат да продължат да събират оставащите суми съгласно посочения в плана за оздравяване график.

Ограничени средства за защита: Кредиторите, които са приели плана или са били принудени да го приемат по силата на съдебното решение, не могат да завеждат дела срещу длъжника за размера на вземанията, отменен или намален съгласно плана. Те могат да претендират само за вземанията, които са предвидени в плана.

Права в случай на неуспешно оздравяване и преобразуване в ликвидация

Ако производството по оздравяване е приключено поради неуспех в изпълнението на плана и преобразуването му в ликвидация:

Участие в ликвидацията: Кредиторите имат право да участват в производството по ликвидация, започнато след преобразуването. Те трябва да предявят вземанията си в тази нова процедура, ако все още не са направили това.

Класификация на вземанията: Вземанията се класифицират и удовлетворяват съгласно реда им на приоритетност при зачитане на привилегиите и гаранциите. Обезпечените кредитори, например отпусналите ипотечни кредити или работниците и служителите, се удовлетворяват приоритетно от постъпленията от ликвидацията на активите.

16 Кой поема разходите и съдебните разноски в производството по несъстоятелност?

1. Обявяване в несъстоятелност

Разходите за молбата за обявяване в несъстоятелност са включени в разходите, свързани с масата на несъстоятелността.

Тъй като това са разходи, които възникват във връзка с производството по обявяване в несъстоятелност, те се изплащат от масата на несъстоятелността преди синдикът да разпредели останалите активи между отделните кредитори.

В членове 1 и 2 от Закона от 29 март 1893 г. относно правната помощ и процедурата при недостиг на средства (*loi du 29 mars 1893 concernant l'assistance judiciaire et la procédure en débet*) са определени различните разходи, които могат да възникнат при извършването на необходимите формалности в производствата по несъстоятелност, както и редът за тяхното плащане, когато активите са недостатъчни.

Компетентният окръжен съд определя хонорара на синдика въз основа на Наредбата на Великия херцог от 18 юли 2003 г. (*règlement grand-ducal du 18 juillet 2003*).

Синдикът трябва да представи на окръжния съд, който се произнася по търговски дела, отчет за разходите и хонорара въз основа на събраните активи.

В член 536-1, параграф 2 от Търговския код се предвижда, че разходите и хонорарът за производства по несъстоятелност, приключени поради недостатъчни активи, се поемат авансово от Службата по данъчна регистрация (*Administration de l'Enregistrement*) съгласно условията, определени в Закона от 29 март 1893 г. относно правната помощ и процедурата при недостиг на средства.

2. Съдебно оздравяване

Основната отговорност за разходите и разноските в производството по съдебно оздравяване се носи от длъжника, т.е. дружеството в затруднено положение.

Хонорари на законните представители: Хонорарите на законните представители, като назначения от съда синдик, синдика по предпазния конкордат или ликвидатора, се заплащат от длъжника. Тези хонорари обикновено се определят от съда и се плащат приоритетно от имуществото на длъжника.

Съдебни такси: Съдебните такси, включително разходите, свързани със съдебните заседания, съдебните решения и други съдебни такси, също се поемат от длъжника.

17 Какви са правилата относно нищожността, унищожаемостта или относителната недействителност на правните актове, които са във вреда на кредиторите на несъстоятелността?

1. Обявяване в несъстоятелност

В решението за образуване на производство по несъстоятелност като момент на преустановяване на плащанията от лицето в несъстоятелност може да се определи дата, която предшества решението. Тази дата обаче не може да предшества решението с повече от шест месеца.

За да се защитят интересите на кредиторите, периодът между преустановяването на плащанията и постановяването на решението се счита за „подозрителен период“.

Определени действия, извършени през този период, които могат да увредят правата на кредиторите, ще се считат за нищожни. Те са:

- действия, свързани с движимо или недвижимо имущество, което лицето в несъстоятелност е

прехвърлило безвъзмездно или срещу заплащане, при което продажната цена очевидно е много по-ниска от стойността на въпросното имущество;

- всякакви плащания, извършени в брой, чрез превод, продажба, прихващане или по друг начин, за дългове с ненастъпил падеж;
- всякакви плащания, освен извършените в брой или с използване на търговски инструменти за дългове с настъпил падеж;
- всякакви ипотeki и други права върху собственост, предоставени от длъжника за задължения, поети преди преустановяването на плащанията.

Принципът на нищожност обаче не се прилага автоматично към други действия.

В резултат на това определени плащания от страна на лицето в несъстоятелност по отношение на дългове с настъпил падеж и други действия, извършени срещу заплащане, по време на подозрителния период могат да бъдат обявени за нищожни, ако бъде доказано, че третите страни, които са получили плащанията или са се договорили с лицето в несъстоятелност, са знаели за преустановяването на плащанията.

Когато даден кредитор знае, че длъжникът не е в състояние да изпълни своите ангажменти, кредиторът не трябва да цели преференциално третиране в ущърб на останалите кредитори на несъстоятелността.

Ипотечните права и основанията за предпочтително удовлетворение, които са били редовно придобити, могат да бъдат регистрирани до датата на решението за образуване на производство по несъстоятелност. При все това правата, които са регистрирани в рамките на 10-те дни, предшестващи датата на преустановяване на плащанията, или след това, могат да бъдат обявени за нищожни, ако са изминали повече от 15 дни между датата на акта за учредяване на ипотеката и датата на регистрация.

На последно място, всички действия или плащания, извършени с цел измама на кредиторите, т.е. при извършването им длъжникът е осъзнавал напълно вредата, която това би причинило на кредитора (например чрез намаляване на масата на несъстоятелността, чрез незачитане на реда на вземанията и др.), се считат за нищожни, независимо на коя дата са извършени.

Понятието за подозрителния период не се прилага към договори за финансова гаранция или в случай на бъдещи вземания, прехвърлени на орган за секюритизация.

2. Свърхзадлъжнялост

Когато е приложимо, съдията може да назначи лица, които да носят отговорност за осигуряването на съдействие за управление в социалната, образователната или финансовата сфера, за да се гарантира, че частта от приходите на длъжника, която не е определена за погасяване на дълговете, се използва за целите, за които е предвидена.

При извършването на своите дейности тези лица са упълномощени да предприемат всякакви мерки, предназначени да предотвратят използването на тази част от приходите за цели, различни от предвидените, или увреждането на интересите на домакинството на длъжника.

■ Последна актуализация: 15/05/2026

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.